[A]उभितः, उभितम्-तवान्,	ओभितः-तम्,	ओबिभिषितः-तवान्;
[1]उभौ, ओभः,	ओबिभिषुः,	ओबिभयिषुः;
ओभितव्यम्,	ओभयितव्यम्,	ओबिभिषितव्यम्;
ओभनीयम्,	ओभनीयम्,	ओबिभिषणीयम्;
ओभ्यम्,	ओभ्यम्,	ओबिभिष्यम्;
ईषदोभः, दुरोभः, स्वोभः;		—
उभ्यमानः,	ओभ्यमानः,	ओबिभिष्यमाणः;
ओभः,	ओभः,	ओबिभिषः;
ओभितुम्,	ओभयितुम्,	ओबिभिषितुम्;
उब्धिः,	ओभना,	ओबिभिषा, ओनिभयिषा;
ओभनम्,	ओभनम्,	ओबिभिषणम्;
[2]ओभित्वा,	ओभयित्वा,	ओबिभिषित्वा;
प्रोभ्य,	प्रोभ्य,	प्रोबिभिष्य;
ओभम् २, ओभित्वा २,	ओभम् २, ओभयित्वा २,	ओबिभिषम् २; ओबिभिषित्वा २.

(105) "उब्ज आर्जवे" (VI-तुदादिः-1303-अक. सेट्. पर.)

उब्जकः-जिका,	उब्जकः-जिका,	[3]उब्जिजिषकः-जिषिका;
उब्जिता-त्री,	उब्जयिता-त्री,	उब्जिजिषिता-त्री;
उब्जन्-उब्जती-न्ती,	उब्जयन्-न्ती,	उब्जिजिषन्-न्ती;

---

1. 'इगुपधज्ञा' (3-1-135) इति कः। नित्यद्विवचनान्तः।
2. 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वाभावात् गुणः।
3. 'हयवरट्' (माहेश्वरसूत्रम्-5) सूत्रस्थवार्तिकात् अस्योपध्मानीयोपधत्वं लभ्यते। तदा उपध्मानीयस्य शर्षु पाठात् झल्त्वेन 'झलां जश्' (8-4-53) इति जश्त्वेन बकारे यद्यपि—उब्जिता-उब्जितव्यम्-इत्यादिरूपाणि भवन्ति। तथापि उब्जिजिषकः-षिका इत्यादिरूपाणामसिद्ध्या दोपधपाठः भाष्यकृता आदृतः। "न न्द्रा" (6-1-3) इति दकारस्य द्वित्वनिषेधः। असिद्धे 'स्तोः श्चुना' (8-4-40) इत्यनन्तरं "भ उब्जेः" (वा. 8-4-40) इति दकारस्य भकारः।

A. 'पीयूषोभितहेमकुम्भविशुभद्वक्षोजशुम्भत्तमा—' धा. का. 2-75.